

Тако и съ таковымъ способомъ и мрачнаа темница стана мѣ пріятно превывалище. Добро да прави нѣкой, ѣ добромъ Человѣкъ всегда и всекаде найвелика радость.

Мало послѣ това заповѣда Царь два знатна Дворанина, Старѣйшинъ Виночѣрпца, и Старѣйшинъ Хлѣвотворца, въ свѣщю темницѣ да ги хвѣрлатъ. Надзиратель темницы предаде ги Іосифъ, кой ѣ постѣпилъ съ ними Особито любезно. Послѣ долгаго времени дойде Іосифъ еднажды рано къ нимъ, и примѣти, какъ са весьма печални и смѣщени. Нажали мѣ са, и пріятелски ги попыта; Защо сте днесь толкова прескорѣни и смѣщени? какво вы ѣ тако ожалостило? Они мѣ отговориха: Сонѣвахме чѣдѣсны сонѣ, и немаме никого, кой бы ни ги и столкѣвалъ. Іосифъ, добръ знаючи, какъ ѣ това свѣкріе, и какъ весьма са прелщаватъ вѣрѣющіи си, рече имъ: Самъ единый Богъ первомъ знае, какво ще выде; но пакъ кажите ми, какво сте сонѣвали.

Старѣйшина Виночѣрпецъ проповѣда мѣ тако: Видѣлъ самъ въ снѣ единый винограденъ главинъ съ три грѣзда; пристѣри ми са, какъ главина тамъ порасте, раззеленѣ, разцвѣтѣса, и какъ грѣздѣ озрѣ. Имѣючи въ рѣцѣ чашѣ